

Yoel Kitabı və Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi - Qırx Dördüncü Sayı

Jeff Pippenger

2026-02-10

Qırx Dördüncü Sayı

1844-cü ildə yeddinci gün Şənbəsi haqqında təlim açıldı və sonra Bacı Uayta əhd sandığına baxdığı zaman xüsusi vurğuyla göstərildi. O, həmçinin qeyd etmişdir ki, son günlərdə təcəssüm haqqında təlim də eyni səmavi vurğuya malik idi. Yeddinci gün Şənbəsi, antitipik Kəffarə Gününün başladığı vaxt sandıqdan gələn xüsusi nuru təmsil edir, yeddinci il Şənbəsi isə antitipik Kəffarə Gününün öz yekununa çatdığı vaxt sandıqdan gələn xüsusi nuru təmsil edir.

Təcəssüm doktrinası Levililər iyirmi üçüncü fəslin son müqəddəs yığıncağında simvollaşdırılmışdır; o, Levililər iyirmi üçüncü fəslin əvvəlindəki ilk müqəddəs yığıncaq olan yeddinci gün Şənbəsinin omeqasıdır. O ilk Şənbə Allahın yaradıcı qüdrətini, son Şənbə isə Onun yenidən yaradan qüdrətini təmsil edir. O ilk Şənbə “23” rəqəmi ilə, sonuncusu isə “252” rəqəmi ilə təmsil olunur.

Bu iki rəmz Levililər kitabının iyirmi üçüncü fəslinin iki dayaq nöqtəsidir və onlar həmçinin Millerçi tarixin də iki dayaq nöqtəsidir. 1798-ci il İsrailin şimal padşahlığına qarşı olan 2,520 ilin yerinə yetməsi idi və 2,300 il 22 oktyabr 1844-cü ildə yerinə yetdi. Bacı Uayt müqəddəs məbədə aparılıb On Əmrə baxmağa yönəldildikdə, o, Məsihin kəffarə işini tamamladığı zaman Onun ardınca Ən Müqəddəs Yərə daxil olan Allahın axırgün xalqını təmsil edirdi. Məbədə sınağı Quzunun hara gedirsə, Onun ardınca getmək sınağıdır.

Qadınlarla murdarlanmamış olanlar bunlardır; çünki onlar bakirədirlər. Quzu haraya gedirsə, Onun ardınca gedənlər bunlardır. Bunlar Allah və Quzu üçün ilk məhsul olmaq üzrə insanlar arasından satın alınmışlar. Vəhy 14:4.

Bacı Uayt, bir peyğəmbər olaraq, başlanğıcdakı, imanla Ən Müqəddəs Yərə daxil olan sadıqları təsvir edirdi və bununla o, axırda imanla Ən Müqəddəs Yərə daxil olub sonra əhd sandığına baxan sadıqlar üçün bir nümunə təqdim edirdi. Onların orada işıqlandırılmış şəkildə gördükləri şey təcəssüm təlimi, bərişğin tamamlanmasıdır. Onlar iki örtücü kerubu görürlər ki, bunlar yaradılış və yenidən-yaradılışın iki Şənbəsini təmsil edir. Onlar əhd sandığının bir tərəfində 252-ni, o biri tərəfində isə 23-ü görür və yaradılışla yenidən-yaradılışa uyğun olaraq anlaşırlar ki, 23 İlahiliyin bəşəriyyətlə izdivacını təmsil edir, 252-ni isə İlahiliklə birləşdirilmiş bir insanın başqa bir insana çevrilməsinin simvolu kimi görürlər.

Kəffarə örtüyü götürülməməli idi; buna görə də Sister White-ın içində baxması xüsusi bir vəhy idi və peyğəmbərlik baxımından bu təsvir onun yaşadığı günlərdən daha çox axır günlərə aiddir. Baxmaqla biz dəyişdirilirik. Məbədə sınağı Məsihin Öz bakirə xalqını addım-addım Öz məbədinə aparmasıdır. Peyğəmbərlik həqiqətləri Gecəyarısı Nidasının xəbəri ilə işıqlandırılan yol boyunca olan addımları təmsil edir.

Qırx altı illik Millerit məbədi bir addımdır.

“23” insan məbədi (erkek və dişi olaraq, onları yaratdı) bir addımdır.

Məsihin Öz məbədini üç gün ərzində qaldırması bir addımdır.

Anbar Malakinin məbədidir.

Nehemya anbarı Toviyanın murdarlığından təmizlədi.

Həmin məbəd, padşah Yoşiyanın dirçəlişi zamanı baş kahin Hilqiyanın Musanın yazılarını aşkar etdiyi yer idi.

Nehemiyanın murdarlanmadan təmizlədiyi məbəd, Bacı Uaytın ifadə etdiyi kimi, Məsihin iki dəfə onun “müqəddəs şeylərə qarşı təhqiramiz murdarlanmasından” təmizlədiyi həmin məbəddir.

Millerin yuxusundakı tabut bir pillə idi.

Məsih Öz sadıqlərini Ən Müqəddəs Yerə gətirdikdən sonra, Bacı Uaytın sandığa doğru təsvir olunduğu kimi, onları da oraya aparır, kəffarə qapağını qaldırır və içəri baxmalarına izin verir. Onlar içəri baxanda həm təcəssüm təliminin, həm də yeddinci gün Şənbəsinin zərif bir halə ilə əhatə olunduğunu görürlər. Sətir-sətir, “zərif bir parlaqlıqla əhatə olunmuş” təlimləri tanıyanlar, imanla Ən Müqəddəs Yerə daxil olub sandığın içinə baxan Bacı Uaytla bir sıraya düzülürlər.

Qədim peyğəmbərlər yaşadıkları günlərdən daha çox axır günlər üçün daha konkret danışmışlar. Həmin qədim peyğəmbərlərin özləri şəhadətin bir hissəsinə çevrildikdə, onlar axır günlərdəki Allah xalqını təmsil edirlər və axır günlərdəki Allah xalqı yüz qırx dörd mindir. Bacı Uayt, bəlkə də, ən mühüm qədim peyğəmbərdir, çünki onun bütün təsvirləri yüz qırx dörd minin omeqa tarixinin alfa tarixini təmsil edir. Bütün peyğəmbərlər qalığı təsvir edir, lakin Bacı Uayt həm də son tarixdə—ən xırda təfərrüatınadək—yerinə yetən bir başlanğıc tarixini təmsil edir.

Alfa təməl tarixində Bacı Uayt görüntüdə səmavi məbədin Ən Müqəddəs Yerinə aparılır. Orada olduqdan sonra, əhd sandığının üzərindəki, yerindən götürülməməli olan rəhmət kürsüsü qaldırıldı ki, Bacı Uayt içəri baxa bilsin və orada On Əmri gördü.

“Müqəddəsin müqəddəsində mən bir sandıq gördüm; onun üstü və yanları ən saf qızıldan idi. Sandığın hər iki ucunda gözəl bir kərub var idi və qanadlarını onun üzərinə açmışdı. Onların üzləri bir-birinə tərəf çevrilmişdi və aşağı baxırdılar. Mələklərin arasında qızıl bir buxurdan var idi. Sandığın üstündə, mələklərin dayandığı yerdə, Allahın məskən saldığı taxta bənzəyən son dərəcə parlaq bir izzət görünürdü. İsa sandığın yanında dayanmışdı və müqəddəslərin duaları Ona qalxdıqca, buxurdandakı buxur tüstülənir, O da onların dualarını buxurun tüstüsü ilə birlikdə Öz Atasına təqdim edirdi. Sandığın içində qızıl manna qabı, tumurcuqlamış Harunun əsası və kitab kimi bir-birinə qapanan daş lövhələr var idi. İsa onları açdı və mən onların üzərində Allahın barmağı ilə yazılmış On Əmri gördüm. Bir lövhədə dörd, digərində isə altı əmr var idi. Birinci lövhədəki dörd əmr qalan altısından daha parlaq saçırdı. Lakin dördüncü—Şənbə əmri—onların hamısından daha çox parlayırdı; çünki Şənbə Allahın müqəddəs adının şərəfinə qorunmaq üçün ayrılmışdı. Müqəddəs Şənbə əzəmətli görünürdü—onun hər tərəfini izzət haləsi bürümüşdü. Mən gördüm ki, Şənbə əmri çarmıxa

mıxlanmamışdı. Əgər o mıxlanmış olsaydı, digər doqquz əmr də mıxlanmış olardı; onda dördüncünü pozmaqda azad olduğumuz kimi, onların hamısını da pozmaqda azad olardıq. Mən gördüm ki, Allah Şənbəni dəyişməmişdir, çünki O heç vaxt dəyişmir. Lakin papa onu həftənin yeddinci günündən birinci gününə dəyişmişdi; çünki zamanları və qanunları dəyişməli olan o idi.” Early Writings, 32.

Yeddinci gün Şənbəsi təlimi əvvəlcə Filadelfiyaçı Millerçi hərəkət kimi başlayan, sonra 1856-cı ildə Laodikiyalı Millerçi hərəkətinə, ardınca isə 1863-cü ildə Laodikiyalı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsinə çevrilən Millerçi hərəkətin təməl tarixinin alfa təlimi idi. Bacı Uayt həmçinin son günlərin tarixində, yüz qırx dörd minlik Laodikiyalı hərəkətin yüz qırx dörd minlik Filadelfiyaçı hərəkətinə çevrildiyi vaxt omega təlimini də müəyyən edir. Alfa və omega nurları yeddinci gün Şənbəsi təlimi və təcəssüm təlimi ilə təmsil olunur.

“Allahla ünsiyyətdə olanlar Salehlik Günəşinin nurunda yürüyürlər. Onlar Öz Xilaskarlarını Allahın hüsurunda öz yollarını pozmaqla rüsvay etmirlər. Səməvi nur onların üzərinə saçır. Onlar bu yer üzünün tarixinin sonuna yaxınlaşdıqca, Məsih haqqında və Ona aid peyğəmbərliklər barədə bilikləri böyük dərəcədə artır. Allahın nəzərində onlar sonsuz dəyərə malikdirlər; çünki Onun Oğlu ilə vəhdət içindədirlər. Allahın kəlamı onlar üçün fəvqəladə gözəllik və cazibəyə malikdir. Onlar onun əhəmiyyətini görürlər. Həqiqət onlara açılır. Bədən alma təlimi zərif bir nurla bürünür. Onlar görürlər ki, Müqəddəs Yazı bütün sirləri açan və bütün çətinlikləri həll edən açardır. Nuru qəbul etməyə və nurda yürüməyə istəksiz olanlar möminliyin sirrini anlama bilməyəcəklər, lakin çarmıxı götürüb İsanın ardınca getməkdə tərəddüd etməmiş olanlar Allahın nurunda nur görəcəklər.” The Southern Watchman, 4 aprel 1905.

“Təcəssüm doktrinası” həm də “təqva sirri” adlanır.

Və mübahisəsiz təqvanın sirri böyükdür: Allah bədəndə zühur etdi, Ruhda təsdiq olundu, mələklərə göründü, millətlər arasında vəz olundu, dünyada imanla qəbul edildi, izzət içində yuxarı alındı. 1 Timoteyə 3:16.

“Sirr” son nəsilə qədər gizli saxlanılır; həmin vaxt sadıq olanlar görürlər ki, bəşəriləşmə haqqında təlim yeddinci gün Şənbəsinin omeqasıdır.

Əsrlərdən və nəsillərdən bəri gizli qalmış, lakin indi Onun müqəddəslərinə aşkar edilmiş sirr belədir: Allah istədi ki, büt-pərəstlər arasında bu sirrin izzətinin zənginliyinin nə olduğunu onlara məlum etsin; bu da sizdə olan Məsihdir, izzət ümidi. Koloslulara 1:26, 27.

Münasibdir ki, “gizli qalmış” bir “sirrdən” danışan ayə Koloslulara 1:26-dır; lakin həmin sirr axır günlərdə “aşkar edilir”. Danielin on ikinci fəslində təsvir olunduğu kimi, 1.260 günün sonunda, axır zamanda bir peyğəmbərlik möhürdən açıldığı zaman peyğəmbərlik nuru aşkar edilir. Nəsillər boyu gizli qalmış peyğəmbərlik möhürdən açılır və bu peyğəmbərlik, möhürdən açıldığı zaman bazar günü qanunu vaxtında millətlərə bildiren “izzət” olan həqiqətdir. Həmin sirr sizdə olan Məsihdir, izzət ümidi; bu da yeddinci şeypurun səsləndiyi günlərdə yerinə yetirilir.

Lakin yeddinci mələyin səsi eşidiləcək günlərdə, o şeypur çalmağa başlayanda, Allahın sirri tamamlanacaqdır; necə ki, O bunu Öz qulları olan peyğəmbərlərə bəyan etmişdir. Vəhy 10:7.

Yeddinci mələyin səsinin Vəhy 10:7-də göstərildiyi kimi yeddinci ayın onuncu günündə səslənməyə başlaması tamamilə münasibdir. Yeddinci mələk həm də üçüncü vay kimi göstərilmişdir, ilk iki vay isə İslam idi; beləliklə, üçüncü vayın İslam olduğuna dair iki şahid təqdim olunur. Allahın sirri İslamın şeypuru çalınarkən tamamlanır.

Yeddinci şeypurun tarixində bədəndə təcəssüm doktrinası — yəni içində olan Məsihin sirri, yaxud Məsihin Öz üzərinə insan cismini götürdüyü zaman təmsil olunduğu kimi, İlahiliyin bəşəriyyətlə birləşməsi — yüz qırx dörd minlərin sırasında olmaq üçün namizəd olanlar, Ən Müqəddəs Məqama daxil olmaq üçün zəruri yağa və imana malik olub-olmadıqları baxımından sınaqdan keçiriləcəklər. Əgər tərəddüd etsələr, onların üzərinə qaranlıq çökər; əgər Quzunun hara getsə, Onun ardınca getsələr, əhd sandığına baxmağa yönəldiləcəklər. Əhd sandığında onlar yeddinci gün Şənbəsi doktrinasını və bədəndə təcəssüm doktrinasını tapacaqlar.

Bu iki təlim nə qədər mühüm olsa da, mənim diqqət yetirdiyim məsələ alfa və omeqa işıqları deyil, peyğəmbər qadının Allahın xalqının səmavi məbədə daxil olub əhd sandığına baxmasını təsvir etməsidir. Son günlərdə yüz qırx dörd minin tarixində elə bir məqam olmalıdır ki, həmin yüz qırx dörd min açılmış sandığa tamaşa etmək üçün Ən Müqəddəs Yerə aparılsın.

Əgər siz peyğəmbərlərin axır günlərdə Allahın xalqını təmsil etdiyinə inanacaq imana, habelə Bacı Uaytın Müqəddəs Kitabdakı hər bir digər peyğəmbər kimi hər cəhətdən eyni dərəcədə ilham almış olduğuna dair imana maliksinizsə, onda indicə irəli sürdüyüm tətbiq həqiqət kimi qəbul edilməlidir. Yüz qırx dörd min, Bacı Uaytın sadıqların 22 oktyabr 1844-cü ildə etdiyini söylədiyi kimi, imanla Məsihin ardınca Ən Müqəddəs Yerə daxil olmalıdır. O zaman iki sinif aşkar oldu: imanla içəri girməkdən imtina edənlər və içəri girənlər.

“Mənə Məsihin birinci gəlişinin elanına yenidən diqqət yetirmək göstərildi. Yəhya, İlyasın ruhu və qüdrəti ilə İsanın yolunu hazırlamaq üçün göndərilmişdi. Yəhyanın şəhadətini rədd edənlər İsanın təlimlərindən faydalanmadılar. Onun gəlişini qabaqcadan xəbər verən xəbəre qarşı çıxmaları onları elə bir vəziyyətə saldı ki, Onun Məsih olduğuna dair ən güclü dəlilləri belə asanlıqla qəbul edə bilmədilər. Şeytan Yəhyanın xəbərini rədd edənləri daha da irəli apararaq Məsihi də rədd etməyə və çarmıxa çəkməyə sövq etdi. Bunu etməklə onlar özlərini elə bir vəziyyətə qoydular ki, Pentikost günündəki xeyir-duanı qəbul edə bilmədilər; halbuki o xeyir-dua onlara səmavi məbədə aparın yolu öyrədəcəkdi. Məbəd pərdəsinin cırılması göstərdi ki, yəhudi qurbanları və ayinləri artıq qəbul olunmayacaqdı. Böyük Qurban təqdim edilmiş və qəbul olunmuşdu, Pentikost günündə ənənə Müqəddəs Ruh isə şagirdlərin düşüncəsini yer üzündəki məbəddən səmavidəyə yönəltdi; İsa Öz qanı vasitəsilə ora daxil olmuşdu ki, Öz kəffarəsinin faydalarını şagirdlərinin üzərinə töksün. Lakin yəhudilər tam qaranlıq içində qaldılar. Onlar xilas planı haqqında malik ola biləcəkləri bütün nuru itirdilər və hələ də öz faydasız qurbanlarına və təqdimlərinə güvənirdilər. Səmavi məbəd yer üzündəkinin yerini almışdı, lakin onlar bu dəyişiklikdən xəbərsiz idilər. Buna görə də müqəddəs yerdə Məsihin vasitəçiliyindən faydalana bilməzdilər.”

“Bir çoxları Məsihi rədd edib çarmıxa çəkməkdə yəhudilərin tutduğu yola dəhşətlə baxır; və Onun rüsvayedicisi surətdə təhqir olunmasının tarixini oxuyarkən düşünülər ki, guya Onu sevirlər və Peterin etdiyi kimi Onu inkar etməz, yəhudilərin etdiyi kimi də Onu çarmıxa

çəkməzdilər. Lakin hamının ürəyini oxuyan Allah onların İsa üçün duyduqlarını iddia etdikləri məhəbbəti sınağa çəkmişdir. Bütün göy birinci mələyin xəbərinin necə qəbul ediləcəyini ən dərin maraqla izləyirdi. Ancaq İsanı sevdiklərini etiraf edən və çarmıx hekayəsini oxuyarkən göz yaşı tökən bir çoxları Onun gəlişi barədəki xoş xəbərə istehza etdilər. Onlar xəbəri sevinclə qəbul etmək əvəzinə, onun bir aldanış olduğunu bəyan etdilər. Onun zühurunu sevənlərə nifrət etdilər və onları kilsələrdən kənarlaşdırdılar. Birinci xəbəri rədd edənlər ikinci xəbərdən fayda görə bilməzdilər; nə də onlar gecə yarısı səslənən fəryaddan fayda gördülər; halbuki həmin fəryad onları iman vasitəsilə İsa ilə birlikdə səmavi məbədin Ən Müqəddəs yerinə daxil olmağa hazırlamalı idi. Və əvvəlki iki xəbəri rədd etməklə, onlar öz anlayışlarını o qədər qaranlıqlaşdırmışlar ki, Ən Müqəddəs yerə aparan yolu göstərən üçüncü mələyin xəbərində heç bir işıq görə bilmirlər. Mən gördüm ki, yəhudilər İsanı necə çarmıxa çəkildisə, formal kilsələr də bu xəbərləri eləcə çarmıxa çəkmişlər; buna görə də onların Ən Müqəddəs yerə aparan yol haqqında heç bir biliyi yoxdur və orada İsanın vəsatətindən fayda görə bilməzlər. Faydasız qurbanlarını təqdim edən yəhudilər kimi, onlar da faydasız dualarını İsanın tərk etdiyi bölməyə yönəldirlər; və aldanışdan məmnun olan Şeytan dini bir sima alır və bu adla Məsihçi olduqlarını iddia edənlərin düşüncələrini özünə tərəf çəkir, öz qüdrəti, əlamətləri və yalançı möcüzələri ilə fəaliyyət göstərərək onları öz tələsində möhkəm bağlayır.” Early Writings, 259–261.

Uayt bacı Yəhya Vəftizçinin və Məsihin tarixində baş verən, yəhudilərin tam qaranlıq içində qalması ilə sona çatan mərhələli sınaq prosesini müəyyən edir ki, bununla Millerçilər dövründəki eyni tarixi göstərsin; bu isə axır günlərin qədim qadın peyğəmbəri olan Uayt bacının alfa tarixidir. Başlanğıcdakı həyat-ölüm sınağı Ən Müqəddəs Yerə daxil olmaq və ya bunu etməkdən imtina etmək üzərində idi. Bunu etməkdən imtina etmək, Məsihin tarixində üsyankar yəhudilərin üzərinə gəlmiş olan eyni qaranlığı Millerçi tarixinin üsyankarlarının da üzərinə gətirdi.

İsa hər zaman bir şeyin sonunu bir şeyin başlanğıcı ilə təsvir edir; buna görə də, Sister White 22 oktyabr 1844-cü il sınağı ilə əlaqədar olaraq Ən Müqəddəs Yerə aparılıb açıq əhd sandığına baxdıqda, bu, yüz qırx dörd min nəfərin Quzunu Ən Müqəddəs Yerə qədər izləmək və ya kamil əbədi qaranlığa girmək məsələsində sınaqdan keçiriləcəyini müəyyən edir. Bu həqiqət, qədim peyğəmbərlərin özləri yazılı şahidliyin bir hissəsinə çevrildikdə Allahın axırxaman xalqını təsvir etdiklərini dərk edən bir iman üzərində əsaslanır. Sister White hər iki sinfi təsvir edir.

“Bu ümitsizlik halında olduğum zaman zehnimdə dərin təəssürat buraxan bir yuxu gördüm. Yuxumda bir məbəd gördüm; çoxlu adamlar ora axışdı. Yalnız o məbədə sığınanlar zaman başa çatanda xilas olacaqdılar. Kənarda qalanların hamısı əbədi olaraq məhv olacaqdı. Müxtəlif yolları ilə gedib-gələn, məbədin kənarında olan izdihamlar məbədə daxil olanları lağa qoyur, onlara istehza edir və deyirdilər ki, bu xilas planı hiyləgər bir aldatmacadır, əslində isə qarşısı alınmalı heç bir təhlükə yoxdur. Hətta bəzilərini divarların içinə tələsərək girmələrinin qarşısını almaq üçün tutub saxlayırdılar.

“Məsxərəyə qoyulmaqdan qorxaraq, çoxluğun dağılacağı vaxta, yaxud onların nəzərinə çarpmadan içəri girə biləcəyim ana qədər gözləməyi daha münasib hesab etdim. Lakin say azalmaq əvəzinə artdı və gecikməkdən qorxaraq, tələsik evimdən çıxdım və izdihamın arasından keçib irəlilədim. Məbədə çatmaq nigarançılığı içində məni əhatə edən kütləni nə

sezdim, nə də ona əhəmiyyət verdim. Binaya daxil olarkən gördüm ki, o nəhəng məbəəd bir böyük sütun üzərində dayanmışdı və həmin sütuna didilib-parçalanmış, qan içində olan bir quzu bağlanmışdı. Orada olan bizlər sanki bilirdik ki, bu quzu bizim uğrumuzda parçalanmış və əzilmişdir. Məbəədə daxil olan hər kəs onun önünə gəlməli və günahlarını etiraf etməli idi.

“Quzunun lap önündə hündür oturacaqlar var idi; onların üzərində çox xoşbəxt görünən bir dəstə əyləşmişdi. Səməvi nur onların üzlərinə parlayırmış kimi görünürdü və onlar Allaha həmd edir, mələklərin musiqisi kimi səslənən şad minnətdarlıq nəğmələri oxuyurdular. Bunlar quzunun önünə gəlmiş, günahlarını etiraf etmiş, bağışlanma almış və indi hansısa sevindirici bir hadisəni sevincli intizarla gözləyənlər idi.

“Binaya daxil olduqdan sonra belə, üzərimə bir qorxu çökdü və bu adamların qarşısında özümü alçaltmalı olduğum hissindən bir xəcalət duydum. Lakin sanki irəliləməyə məcbur edildirdim və quzu ilə üz-üzə gəlmək üçün sütunun ətrafı ilə yavaş-yavaş yol alırdım ki, bu zaman bir şeypur səsləndi, məbəəd sarsıldı, toplaşmış müqəddəslərdən zəfər nidaları yüksəldi, dəhşətli bir parlaqlıq binanı işıqlandırdı, sonra isə hər tərəfi qatı zülmət bürüdü. O bəxtiyar adamların hamısı həmin parlaqlıqla birlikdə yox olub getmişdi və mən gecənin səssiz vahiməsi içində tək qalmışdım. Mən ruh iztirabı içində oyandım və bunun yuxu olduğuna özümü güclə inandıra bildim. Mənə elə gəlirdi ki, aqibətim qəti müəyyənleşmişdir, Rəbbin Ruhu məni tərk etmişdir və bir daha heç vaxt geri qayıtmayacaqdır.

“Bundan az sonra mən başqa bir yuxu gördüm. Mənə elə gəlirdi ki, üzümü əllərimin içinə almış halda dərin ümitsizlik içində oturub belə düşünürəm: Əgər İsa yer üzündə olsaydı, Onun yanına gedər, Özümü Onun ayaqlarına atar və bütün iztirablarımı Ona danışardım. O məndən üz döndərməzdi, mənə mərhəmət göstərərdi, mən də həmişə Onu sevər və Ona xidmət edərdim. Elə bu anda qapı açıldı və gözəl qamətli, nurlu simalı bir şəxs içəri girdi. O, mənə şəfqətlə baxıb dedi: “İsanı görmək istəyirsənmi? O buradadır, və əgər istəyirsənsə, Onu görə bilərsən. Malik olduğun hər şeyi götür və mənim ardımca gəl.””

Bunu təsvirəgəlməz sevinclə eşitdim və bütün cüzi əşyalarımı, əziz tutduğum hər xırda zinət əşyasını məmnuniyyətlə yığıb bələdçimin ardınca getdim. O, məni sıldırım və zahirən kövrək bir pilləkənə apardı. Pillələri qalxmağa başladığım zaman o, mənə gözlərimi yuxarıya dikməli olduğumu, əks halda başımın gicəllənib yığıla biləcəyimi xəbərdar etdi. Bu sıldırım yoxuşu qalxan daha bir çoxları zirvəyə çatmamış yığıldılar.

“Nəhayət son pilləyə çatdıq və bir qapının önündə dayandıq. Burada bələdçim mənə özümə gətirdiyim hər şeyi orada qoymağı tapşırdı. Mən də onları sevinclə yerə qoydum; sonra o, qapını açdı və mənə içəri girməyi buyurdu. Bir an içində mən İsanın hüzurunda dayandım. O gözəl simanı tanıمامaq mümkün deyildi. O xeyirxahlıq və əzəmət ifadəsi heç kəsə deyil, yalnız Ona məxsus ola bilərdi. Onun baxışı üzərimdə dayandığı anda dərhal anladım ki, O, həyatımın hər bir halından, habelə bütün daxili düşüncələrimdən və hisslərimdən xəbərdardır.

“Onun baxışlarından özümü qorumağa çalışdım; Onun qəlbin dərinliklərini araşdıran gözlərinə tab gətirə bilməyəcəyimi hiss edirdim. Lakin O, təbəssümlə yaxınlaşdı və əlini başımın üzərinə qoyaraq dedi: “Qorxma.” Onun şirin səsinin ahəngi qəlbimi əvvəllər heç vaxt dadmadığı bir səadətlə titrətdi. Bir söz söyləmək üçün həddən artıq sevincli idim; lakin duyğuların təsiri

altında məğlub olaraq Onun ayaqları önündə üzüstə yerə sərildim. Mən orada aciz halda uzandığım zaman gözəllik və izzət mənzərələri gözlərimin önündən keçdi və mənə elə gəldi ki, göyün əmin-amanlığına və sülhünə çatmışam. Nəhayət, qüvvəm özümə qayıtdı və ayağa qalxdım. İsanın sevgi dolu gözləri hələ də mənim üzərimdə idi və Onun təbəssümü canımı sevinclə doldururdu. Onun hüsuru məni müqəddəs bir ehtiram və ifadəsi mümkün olmayan bir məhəbbətlə doldururdu.”

“Bələdçim indi qapını açdı və biz hər ikimiz çölə çıxdıq. O mənə tapşırırdı ki, bayırda qoyduğum bütün şeyləri yenidən götürüm. Bunu etdikdən sonra, o, mənə sıx şəkildə dolanmış yaşıl bir kəndir verdi. O mənə göstəriş verdi ki, onu ürəyimin yaxınlığında saxlayım və İsanı görmək istədiyim zaman onu sinəmdən çıxarıb son həddinədək uzadım. O məni xəbərdar etdi ki, onu hər hansı bir müddət dolanmış vəziyyətdə saxlamayım, yoxsa düşünlənər və düzəldilməsi çətin olar. Mən kəndiri ürəyimin yaxınlığında yerləşdirdim və sevinclə dar pilləkənlərlə aşağı endim, Rəbbi tərifləyərək və rast gəldiyim hər kəsə İsanı harada tapa biləcəklərini söyləyərək. Bu yuxu mənə ümid verdi. Yaşıl kəndir mənim düşüncəmdə imanı təmsil edirdi və Allaha etibar etməyin gözəlliyi və sadəliyi canıma aşkar olmağa başladı.”
Testimonies, cild 1, 27–29.

1844-cü ildə 17 avqustda Exeter düşərgə toplantısının sonundan 22 oktyabra qədər altmış altı gün vardı. Bu altmış altı gün Gecəyarısı Nidəsinin elan edilməsi dövrünü təmsil edir və on qız məsələnin kontekstində həmin vaxt bu xəbəri elan edənlər yağlı olanları, həmin vaxt bu xəbəri elan etməyənlər isə yağlı olmayanları təmsil edirdi.

Məsəldə nikah ləngimə vaxtının başlanğıcında baş verdi. Qanuni nikah bağlandı, sonra isə hamı evinə getdi və bəyin atası nikahın tamamlanmasına icazə verib-verməyəcəyinə qərar verənədək gözlədi. Birinci nikahla gecəyarısı keçirilən ikinci mərasim arasındakı sədaqətsizlik zina hesab olunurdu. Ləngimə vaxtı bəyin atasının müəyyən müddət ərzində gəlinlə bağlı nə baş verdiyini gözləməsinə əsaslanırdı. O, hamilə idimi?

Ata hər şeyin qaydasında olduğuna qərar verdikdə, gecəyarısı yürüşü başladı; o, Fələstinin gündüz vaxtındakı boğucu istisindən qaçmaq üçün gecə başladı. Buna görə də gəlinin müşayiətçilərinin, məsələdəki bakirələrin, nikaha doğru yürüşün başlandığını elan edən gecəyarısı hayqırtısı üçün öz çiraqları və yağ ehtiyatları hazır olmalı idi; çünki bu, gecə baş verməli idi. Exeterdə gecəyarısı hayqırtısı gəldi və sən ya yürüş üçün kifayət qədər yağını hazırlamışdın, ya da yox idi.

Onlar xəbərlə Exeterdən ayrıldıqları zaman möhürlənmiş bir xalqı təsvir edirdilər. Bəzilərinin 22 oktyabr 1844-cü ildə toy məclisinə daxil olmağa kifayət qədər yağ var idi, bəzilərinin isə yox idi. Həmin altmış altı gün Allahın xalqının Bazar qanununun bağlı qapısınadək möhürləndiyi bir zaman dövrünü təmsil edir. Əgər onlarda lazımi miqdarda yağ olsaydı, imanla Ən Müqəddəs Yerə daxil olardılar. Sister White son günlərdə Allahın xalqının Ən Müqəddəs Yerə daxil olmasını təsvir etmişdir və onun alfa tarixində imanla Ən Müqəddəs Yerə daxil olmaqla bağlı həyat-ölüm sınağı var idi. Son günlərdə yüz qırx dörd min nəfər imanla Ən Müqəddəs Yerə daxil olub-olmayacaqları baxımından sınaqdan keçiriləcək. Bu, bir daha həyat-ölüm sınağıdır.

Növbəti məqalədə bu mövzulara davam edəcəyik.

“Məbədin təmizlənməsində İsa Öz missiyasını Məsih kimi elan edir və Öz işinə başlayırdı. İlahi Hüzurun məskəni olaraq ucaldılmış həmin məbəd İsrail və dünya üçün əyani bir dərs olmaq məqsədi daşıyırdı. Əzəldən bəri Allahın məqsədi bu idi ki, parlaq və müqəddəs serafdan insana qədər hər bir yaradılmış varlıq Yaradanın daxilində məskunlaşdığı bir məbəd olsun. Günah üzündən bəşəriyyət Allah üçün məbəd olmaqdan çıxdı. Şərlə qaralmış və murdarlanmış insan ürəyi artıq İlahi Olanın izzətini əks etdirmirdi. Lakin Allah Oğlunun bəşər olması ilə Göyün məqsədi yerinə yetirilir. Allah bəşəriyyətin daxilində məskən salır və xilasedici lütf vasitəsilə insanın ürəyi yenidən Onun məbədi olur. Allah Yerusəlimdəki məbədi hər bir can üçün açıq olan uca taleyin daimi şahidi olmaq üçün nəzərdə tutmuşdu. Lakin yəhudilər böyük qürurla baxdıqları o binanın əhəmiyyətini anlamamışdılar. Onlar özlərini İlahi Ruh üçün müqəddəs məbədlər kimi təslim etmədilər. Müqəddəs olmayan alverin hay-küyü ilə dolu Yerusəlim məbədinin həyətləri, cismani ehtirasın və müqəddəs olmayan düşüncələrin varlığı ilə murdarlanmış qəlb məbədinə həddən artıq doğru şəkildə təmsil edirdi.”

“Məbədi dünyanın alıcı və satıcılarından təmizləyərkən, İsa ürəyi günahın murdarlığından,—ruhu pozan yer üzünə məxsus arzularından, eqoist ehtiraslardan, pis vərdişlərdən təmizləmək missiyasını bəyan etdi. Malaki 3:1–3 sitat gətirilmişdir.” *The Desire of Ages*, 161.

“Peyğəmbər deyir: ‘Mən göydən enən başqa bir mələk gördüm; onun böyük qüdrəti var idi; və yer onun izzəti ilə işıqlandı. O, qüvvətli səslə ucadan nida edib dedi: Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı və cinlərin məskəni oldu’ (Vəhy 18:1, 2). Bu, ikinci mələk tərəfindən verilmiş həmin eyni xəbərdir. Babil yıxılmışdır, ‘çünki o, bütün millətlərə öz zinakarlığının qəzəb şərabından içirmişdir’ (Vəhy 14:8). O şərab nədir?—Onun yalan təlimləri. O, dördüncü əmrin Şənbə günü əvəzinə dünyaya saxta bir şənbə vermiş və Şeytanın Ədəndə əvvəlcə Həvvaya söylədiyi yalanı—canın təbii ölməzliyini—təkrarlamışdır. O, buna bənzər bir çox yanlışlıqları çox geniş şəkildə yaymış, ‘insan əmrlərini təlim kimi öyrədərək’ (Matta 15:9).”

“İsa Öz ictimai xidmətinə başladıqda, Məbədi onun müqəddəsliyə qarşı yönəlmiş təhqiramiz murdarlanmasından təmizlədi. Onun xidmətinin son hərəkətləri sırasında Məbədin ikinci dəfə təmizlənməsi də vardı. Beləliklə, dünyaya xəbərdarlıq üçün görülməli son işdə kilsələrə iki ayrı çağırış edilir. İkinci mələyin xəbəri belədir: ‘Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı, çünki o, bütün millətlərə öz zinasının qəzəb şərabından içirdi’ (Vəhy 14:8). Üçüncü mələyin xəbərinin uca nidasında isə göydən bir səs eşidilir və deyir: ‘Ey Mənim xalqım, ondan çıxın ki, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bəlalərindən pay almayasınız. Çünki onun günahları göyə qədər çatmışdır və Allah onun haqsızlıqlarını yada salmışdır’ (Vəhy 18:4, 5).” *Selected Messages*, book 2, 118.